

Fredens Opretholder i Evropa.

Mr. Stead omtaler den russiske Kejser paa følgende Maade:

Vi vide nok, at det er ingen Nytte til at fortælle Folk Sandheden, naar de paa Forhaand har bestemt at tro en Løgn, men det er dog værd at gentage det endnu en Gang, at Kejseren af Rusland er i dette Øjeblik den alvorligste Elsker og Opretholder af Freden i Evropa i vore Dage. Imellem Evropas Stater er Rusland den eneste, der har indskrænket det militære Budget i de sidste syv Aar, og trods hele det øvrige Evropa, der vælger at glimre med Krigsforberedelser, har Kejseren resolut afslaaet enhver extra militær Udgift. Det er af overordentlig Vigtighed for Freden i Evropa, at Magtens Tyngdepunkt paa Fastlandet ligger i Hænderne paa en Fyrste saa stærk, saa bestemt, saa fredelig og mild som Alexander den III. Czaren har bestemt, at saa vidt som det beror paa ham, skal der ikke blive Krig i Evropa i de Aar, som komme.

(The herald of peace).

De kvindelige Fagforeningers Møde.

Ved Olivia Ankersen.

Da Ønsket var udtalt af de nordiske Repræsentanter ved Kvindesagsmødet, at samles med de kvindelige Arbejdere paa et extra Møde, indkaldte de kvindelige Fagforeninger til et Møde Søndagen den 22de Juli 1888 i Rømersgade i Forsamlingsbygningen. De fremmede Kvinder, som opholdt sig her i Byen, var alle mødte, og af dem deltog i Diskussionen Frk. Alli Trygg og Frk. Hagmann fra Finland. Fra Sverige Fru Breinholm Åkermark. Fra Danmark Formændene for de respektive Fagforeninger som og Formanden for Kv. Fremskridtsforening og flere. Fra Norge var ingen til Stede.

Dagsordenen omfattede: *Vil et Samarbejde med de nordiske Lande gavne vor Sag.*

Resultatet af Diskussionen blev Nødvendigheden af Organisation af Fagforeninger. Forbedring af Arbejdsforhold saaledes, at Kvinderne dygtiggøres i deres Fag. Forbud mod Børnearbejde; Indførelse af Værksteder i alle Fag og en Arbejderbeskyttelseslov med særligt Hensyn til Lærlingeforholdet.

Fra Finland blev det bemærket, at Kvindernes praktiske Uddannelse var nødvendig, da kun Lønforholdene kan forbedres, naar de selv som Fagmænd blive Arbejdsgivere.

Her sporede det i Diskussionen, som i Kvindesagsmødet, at de finske Kvinder stod nærmest i Forstaaelse med Arbejderne.

Da der ingen Repræsentanter for selve Arbejderne var mødt fra Udlandet, lovede de Kvinder, som var mødt, at tage Sagen op i deres Hjemland.

Diskussionen var livlig, og Arbejderne har sikkert

vundet fastere Fodfæste ved de Erfaringer, som Kvindesagsmødet har givet dem.

En Kendsgerning er det: »Den danske Arbejderkvinde staar ikke længer alene.

Henvisning.

Kursusefterretninger. Undervisningsanstalten »Kjøbenhavn«, der oprettedes i Aaret 1882, har udsendt sin Aarsberetning fra 1887, hvoraf fremgaar, at Anstalten i alt har været besøgt af 237 Elever, deraf i sidste Skoleaar 98, hvoraf 20 dimitteredes til almindelig Forberedelsesexamen. 10 til Examen Artium og 11 til første Del af Artium. Ved den i Juli d. A. afsluttede Examen opnaaede Anstaltens Elever følgende Resultat: Til Artium dimitteredes 8—5 af den sprogl.-hist. og 3 af den math.-naturv. Retning, hvoraf 2 »forlod Examen«, medens af de øvrige 5 fik første, 1 anden Karakter, Gennemsnitskarakteren var $93\frac{1}{3}$ Points. Til Præliminærexamen dimitteredes 12, hvoraf 2 »forlod Examen«, medens Gennemsnitskarakteren for de øvrige 10 var $82\frac{1}{2}$ Points. Anstalten har betydelige Samlinger og egen Skolebygning med tidssvarende Lokaler. Til Lettelse for ubemidlede Elever, der det første Aar har vist Flid og Fremgang, giver Anstalten hver 10de Elev Friplads. Lærersønner har en Moderation af $33\frac{1}{3}$ pCt. Undervisningen ledes af 9 Lærere i Forbindelse med de 4 Bestyrere.

Boganmeldelse.

Er Fredsbestræbelserne Utopi? Af en Fredsven. (Lybecker & Meyers Boghandel). 32 Sider.

At »En Fredsven« har udgivet denne lille, varmt og kønt skrevne Bog »i Anledning af Nordisk Kvindesagsmøde«, som der staar paa Bindet, det viser, »at Fredssagen ogsaa er en Kvindesag«, som samme Møde den 16de Juli besluttede at udtale. Ved at stemme for denne Beslutning har man paataget sig et Ansvar. Alene derved, at nogle Kvinder har stemt for den, har alle Kvinder faaet en moralsk Forpligtelse. De bør alle danne sig en selvstændig Mening om Spørgsmaalet: Er Fredssagen ikke ogsaa en Kvindesag? Og naar hertil svares ja, bør enhver nordisk Kvinde — om hun end hidtil nærmest har været »Kanonkvinde« — dygtiggøre sig til at virke for Fredssagen. Et Middel hertil finder hun i Skriftet: »Er Fredsbestræbelserne Utopi?« Ja, selv om hun vil fremføre som »Kanonkvinde«, bør hun læse den. Thi, hvorledes skal hun kunne bekæmpe en s. k. »Utopi«, naar hun stopper Ørerne til for den anden Parts Grunde? »Ogsaa den anden Part skal høres«, inden man dømmer. Skriftet fortjener den varmeste Anbefaling baade til Venner, tvivlende og Modstandere.

F. B.

Meddelelse.

De ærede Holdere af Bladet »Hvad vi vil«, som endnu ikke har betalt for Juli Kvartal, bedes indsende Beløbet pr. Postanvisning til Expeditøren Fru Anna Nielsen, Blegdamsvejen 58. Ø.

Rettelser.

I Referatet i forrige Nummer af Frøken Bjarnesen fra Island staar: »at den gifte Kvinde paa Island har Stemmeret«. Skal staa: »at den gifte Kvinde paa Island er lige saa umyndig som den gifte Kvinde i Danmark.«

Paa Side 11, første Sp., tredje Linje f. o., staar: Sfære og Duft, læs: Skønhed og Duft.